

De Koningshoflocatie aan de Raam.

deze misbaksels met terugwerkende kracht bij naam en toenaam ter verantwoording te roepen; al was het slechts in de vorm van geschiedschrijving. Daar zou dan tegelijkertijd een preventieve werking van uit kunnen gaan naar de bouwers van nu. Willen zij niet voor eeuwig in het zwartboek komen te staan als verkwanselaars van het stedelijk schoon, dan doen zij er goed aan te bouwen met liefde en oog voor de omgeving. Maar dat er gebouwd wordt is op zichzelf een goede zaak. Gouda is niet (meer) dood, Gouda leeft!

Gouda gevormd...

Gouda als hobby. Het klinkt vreemd. Immers, er zijn vele vormen van tijdverdrijf die meer voor de hand liggen, zoals tekenen, lezen en wandelen. Gouda is niet zozeer een hobby *an sich*, maar veelal het onderwerp van een hobby. De stad geldt als inspiratiebron voor kunstenaars en knutselaars. Door hen is een groot aantal stadsgezichten op de meest uiteenlopende wijzen vastgelegd. Ditmaal een uitstapje naar Australië, waar emigrant Joop Mul denkt aan Gouda.

Naam, leeftijd, geboorte- en woonplaats

Joop Mul, nog steeds voor alles dat Nederlands is (ook hier in Sydney). Jo Mulholland, sinds 1987, voor alles dat hier in Australië met de wet te maken heeft. Mijn leeftijd is 63 jaar. Mijn geboorteplaats is Gouda en ik woon in Sydney.

Hoelang schildert u al?

In 1962 was schilderen een vak op de kweekschool (Wollongong Teachers College). Ik tekende toen al veel. Maar dit was mijn eerste ervaring met olieverf en een doek. In 1969, toen er een tekort was aan kunstleraren, werd mij een cursus aangeboden, en daar begon ik aan. Maar ik had het te veel naar mijn zin als leraar op basisscholen om het af te maken. Toen ik later schilderwerk indiende bij de Art Teachers Conversion course werd het niet goed genoeg bevonden. Was blijkbaar te 'primitief'; geen wonder,

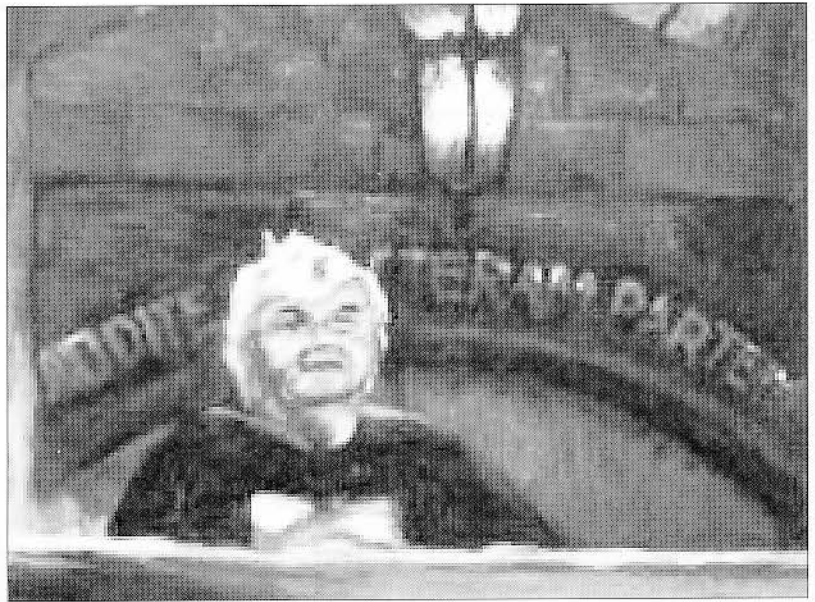
ik had nooit 'echt leren' schilderen.

Wat trekt u aan in Gouda als onderwerp of inspiratiebron?

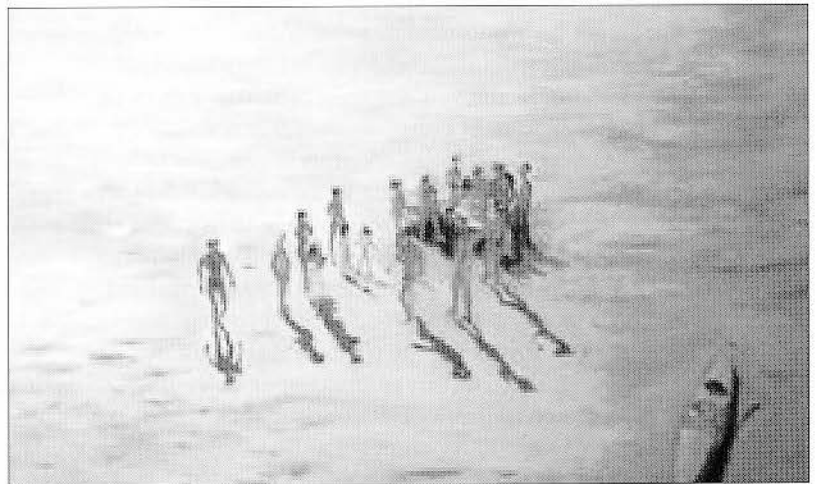
Het stadhuis van Gouda is altijd het symbool gebleven van onze herkomst. In het huis van mijn ouders zijn er minstens acht afbeeldingen te vinden en natuurlijk hangt er, in de gang, de trouwfoto. Mijn ouders op de trap waar de 'arme' mensen stonden, nadat zij getrouwd waren, in 1941. Daar hangt een foto naast van mijn dochter en zoon, als tieners, op de trap waar de 'rijke mensen' na de trouwerij vroeger het stadhuis verlieten. In 1997 was ik met mijn kinderen in Gouda en mijn missie was foto's van dochter en zoon op de bewuste trouwstoelen en op de trap. Terug in Sydney werd er door mijn vader veel op gewezen dat dat 'de rijke mensenkant' was. De allereerste keer dat ik terug in Gouda was, in 1969, na 13 jaar in Australië, had ik, als ik door Gouda liep, het gevoel alsof ik op een toneel liep; alsof de huizen de achtergrond waren van een toneelstuk. Moeilijk te beschrijven - klein, popperig, onecht, oud, traditioneel -, alle zijn er niet de juiste woorden voor.

Wat vindt u uw meest geslaagde werk (niet speciaal Gouda)?

Ik heb, na de *Inspired by Rembrandt*-competitie, weer een zelfportret gemaakt, van een foto uit 1980. Ik was toen vol energie en genoot zo van mijn werk. Ik ontmoette toen ook mijn vrouw, een collega. De foto was genomen door de schoolfotograaf. Er is een tweede schilderij waar ik zeer positieve reacties op krijg. Dat is van een groepje mensen rond een bootje dat aangemeerd is aan een strandje, hier in Sydney, binnen de haven. Hopelijk geeft het de juiste impressie van zon, zand, water, frisse lucht en mensen in hun element. School en strand zijn altijd wel mijn grootste passies geweest. Mantelzorg

Joop Mul op de bordes van het stadhuis, zelfportret.

Cobbler's Beach, Sydney, Australië.